

★

А може би,
на нѣкой брѣгъ, въ далеченъ край, незнаенъ градъ,
срѣдъ винни пари, глъчъ и димъ, и счупени стакани,
срѣдъ луди викове и пѣсни, и охрипнали закани
въ нѣкой непознатъ бордей, пирува до забрава
и не усѣща часоветъ какъ идатъ и минаватъ . . .
И погледътъ му, жарко пламналъ въ мимолетната съблазнь,
е хищенъ клонъ завпилъ въ цѣфналата като прѣсна рана
изкусителна уста на нѣкоя мургава Зенана . . .

★

Не, не — махнете се отъ мене,
пиявици-съмнения.
Крѣвта ми топла, и запѣла
като порой на пролѣтъ,
не е за вашитѣ смукала.

Пази душата ми, о Боже, отъ черни изкушения,
пази я грѣхъ неопростимъ неволно да не стори.
Превий въ спасителна молитва отмалѣлитѣ колѣне,
дигни очитѣ, неспокойно-дирещи, нагоре!